

W dniu 8 stycznia 2022 r. zmarł w Genzano di Roma

Marko Jacov

profesor zwyczajny historii Europy Wschodniej na Uniwersytecie w Lecce (Università del Salento), profesor na Wydziale Filozofii i Nauk Politycznych Uniwersytetu La Sapienza w Rzymie, profesor na Wydziale Nauk Politycznych Uniwersytetu Roma Tre, profesor na Wydziale Filozofii Uniwersytetu LUMSA w Rzymie, członek zagraniczny Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, prezydent Międzynarodowego Centrum Międzyuniwersyteckiego dla Śródziemnomorza, Europy Środkowo-Wschodniej i Eurazji, członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Textus et Studia”

Jego pamięci ten tom poświęca redakcja czasopisma „Textus et Studia”

W sobotę 8 stycznia 2022 r., dotarła do nas z Włoch wiadomość o śmierci prof. Marko Jacova, znakomitego badacza historii nowożytnej, dyplomacji papieskiej, dziejów Imperium Osmańskiego oraz wybitnego znawcy Archiwów Watykańskich.

Marko Jacov urodził się 6 lutego 1949 r. w Ceranje Donje w Jugosławii (obecnie Chorwacja, Zadar – Dalmacja). Do szkoły podstawowej i średniej uczęszczał w mieście Benkovac. Studia historyczne ukończył na Uniwersytecie w Belgradzie (Jugosławia), gdzie w następnych latach zdobył kolejne stopnie i tytuły naukowe, specjalizując się w historii nowożytnej. Doświadczenie naukowe nabył również za granicą, m.in. na Katolickim Uniwersytecie w Louvain (Belgia) – współpracował tam z wybitnym historykiem, prof. Rogerem Aubertem. Studiował także w Instytucie Historii Europejskiej w Mainz (RFN), gdzie specjalizował się w metodologii historii.

Z powodu zaangażowania się w działalność antykomunistyczną w 1983 r. został zmuszony do opuszczenia Jugosławii.

Po wyjeździe z kraju zamieszkał w Rzymie i tam rozpoczął pracę jako nauczyciel akademicki. Wykładał na Wydziale Nauk Politycznych Uniwersytetu Roma Tre i na Wydziale Filozofii Uniwersytetu LUMSA. W 1991 r. otrzymał tytuł profesora historii nowożytnej, a w 2002 r. tytuł profesora zwyczajnego (chiara fama). Od 2002 r. rozpoczął wykłady z historii Europy Wschodniej

na Uniwersytecie w Lecce (Università del Salento). Od 1996 r. Marko Jacov był członkiem zagranicznym Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. W dniu 1 października 2007 r. został mu nadany tytuł profesora honorowego Uniwersytetu Rzeszowskiego. W 2014 r. zaangażował się czynnie w powołanie do życia kwartalnika naukowego „Textus et Studia”. W historii czasopisma zapisał się nie tylko jako jeden z pomysłodawców i założycieli, ale również jako jego najlepszy ambasador. Pracował nad powstaniem, umocnieniem i rozświetleniem czasopisma na arenie międzynarodowej.

Marko Jacov był niezwykle pracowitym naukowcem. Pozostawił po sobie liczący się, bogaty i oryginalny dorobek w postaci licznych publikacji z zakresu dziejów historii Kościoła i Europy Wschodniej w epoce nowożytnej oraz ludobójstwa Ormian. Należał do grona cenionych i lubianych wykładowców. Wychował wiele pokoleń historyków. Biegłe posługiwał się wieloma językami obcymi, łącznie z językiem polskim. Znał ludzi nauki i kultury, dostojników kościelnych, pracowników ważnych instytucji.

Oprócz Chorwacji i Włoch dużą sympatią darzył Polskę. Szczególnie cenił sobie Kraków, do którego przylatywał przy każdej nadarzającej się okazji. W podwawelskim grodzie miał wielu przyjaciół i znajomych. Tutaj też, jak mawiał, „czuł się jak w domu”. Szczególne też lubił przebywać w Wysowej-Zdroju, gdzie spędzał zazwyczaj okres sierpniowych wakacji. Zachwycał się bogactwem natury i tamtejszego krajobrazu oraz miejscowej kultury. Odbывał piesze wędrówki po szlakach turystycznych Beskidu Niskiego. Zdobywał w ten sposób siły do dalszej pracy.

Był człowiekiem o wysokiej kulturze umysłowej i osobistej. Nie epatował swoją erudycją, szanował każdego rozmówcę. Wykazywał się trzeźwą oceną rzeczywistości, racjonalnym podejściem do wielu spraw i umiejętnością rozwiązywania nawet najtrudniejszych problemów. Wyróżniały go wielki spokój i życzliwość do ludzi. Nie pozostawał obojętny wobec kogokolwiek, kto znajdował

się w potrzebie. Zawsze służył konkretną radą i pomocą. Niniejszy tom naszego czasopisma „Textus et Studia” jest wyrazem wdzięczności za jego życie i dokonania, a także wyrazem naszej pamięci.

dr hab. Marek Hałaburda
dr hab. Janusz Smółcha, prof. AIK